

ת"פ 31562/11/15 - מדינת ישראל נגד עומר אטיאס (עציר) - בעצמו

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"פ 31562-11-15 מדינת ישראל נ' אטיאס (עציר)

תיק חיצוני:

בפני כבוד השופט דניאל בן טולילה

מדינת ישראל

המאשימה

ע"י באת-כוחה עו"ד גנית אטיאס

נגד

הנאשם

עומר אטיאס (עציר) - בעצמו

ע"י בא-כוחו עו"ד עידו פורת

גזר-דין

הנאשם הורשע על-פי הודאתו במסגרת הסדר, בעבירה של אספקת סם לצריכה עצמית, כאשר על-פי המתואר בכתב האישום המתוקן סיפק הנאשם לנסיים ועקנין אצבע חשיש במשקל 2.4 גר' נטו ללא תמורה. על-פי ההסדר, ישנה הסכמה בין הצדדים כי בגין תיק זה יושתו על הנאשם חמישה חודשים מאסר בפועל לצד ענישה נלווית לשיקול דעת בית המשפט.

לצד האמור לעיל, לא היתה הסכמה בין הצדדים לגבי אופן הפעלתם של המאסרים המותנים, שלושה במספר, שהינם ברי-הפעלה בענייננו.

המאשימה עותרת להפעלתם מחצית בחופף ומחצית במצטבר, וזאת הן מתוך שקלול הודאתו, משכם המצטבר, וכן מתוך "יישור קו" עם מדיניותו של מותב זה, אשר על דרך הכלל נותן גושפנקא לנטילת אחריות והודאה בדמות חפיפה חלקית של המאסר המותנה.

בא-כוח הנאשם מנגד סבור כי יש להורות על חפיפה מלאה של כל המאסרים המותנים. לשיטתו, בסופם של דברים יש ליתן הדעת לעבירה שעליה נותן הנאשם את הדין, אל מול העונש הכולל בגין אותה עבירה. הליכה במתווה אותו מציעה המאשימה תביא לכך שהעונש יהיה בלתי-פרופורציונאלי בשים לב להיות העבירה בתיק דנן במדרג הנמוך ביותר של עבירות בכגון דא. עוד ביקש ליתן הדעת לכך שהמאסר המותנה מת"פ 17443-04-11 הושת עליו בגין הרשעתו בעבירה של קבלת נכס שהושג בעוון, ולא בעבירות סמים, וזאת בהצטרף ל"חריגותו" של התנאי אשר קובע כי הנאשם יירצה 12 חודשים מאסר בפועל בגין כל עבירה מסוג פשע. אל כל אלה הוסיף את גילו הצעיר, הודאתו והחיסכון בזמן שיפוטי יקר, הקושי הראיתי, וכן גילוי היותו אב לתינוק, לאחר שמי שעימה היה מצוי בקשרים הודיעה לו כי הוא אבי התינוק, דבר שאושש, לדברי בא-כוחו, באמצעות בדיקת רקמות. אמו של הנאשם ציינה כי מדובר בבנה היחיד, וביקשה את רחמי בית המשפט.

דין והכרעה

ככל שהדבר נוגע לעונש המוסכם בגין התיק שבכותרת, מצאתי סביר והנני לאמצו. מדובר בעבירות סמים שנמצאות במדרג הנמוך של עבירות האספקה, וזאת בשים לב לטיב הסם, כמות הסם והעובדה שסם זה סופק למכרו של הנאשם, בנסיבות חברתיות, ולא לכל דורש. מנגד, עונש זה לוקח בחשבון את עברו הפלילי המכביד של הנאשם, אשר חרף גילו הצעיר הספיק לצבור לחובתו שורה ארוכה של עבירות פליליות, בדגש על עבירות סמים אך לא רק.

ככל שהדבר נוגע לאופן הפעלתם של המאסרים המותנים, הרי שראשית יש להטעים ולציין כי מדובר במאסרים מותנים משלושה גזרי-דין שונים. במצב דברים זה, הרי שאין מקום לנקוט הדרך אותה נקט בית המשפט בין היתר בע"פ בעניין מסרואה (ע"פ 4517/04), היינו חפיתם של כל המאסרים המותנים מאותו גזר-דין המופעלים בגין מעשה יחיד (דבר אשר אינו שנוי במחלוקת בתיק דנן).

לכאורה, במצב דברים זה, בהתאם להוראת סעיף 58 לחוק העונשין הקובע כי מאסרים מותנים יש להפעיל במצטבר לכל עונש אחר, אין לו לנאשם להלין אלא על עצמו, בשל כך ששב וחטא בפלילים חרף קיומם של אותם מאסרים מותנים.

הגם כך, דרכו של מותב זה, על דרך הכלל, בסיטואציה שבה נאשם מודה ונוטל אחריות, הינה לחפוף מחציתו של המאסר המותנה. בכך ניתנים עידוד וגושפנקא להתנהלות זו של הנאשם, וזאת לצד החיסכון בזמן השיפוטי. המאשימה, כאמור, מתוך האמור לעיל עותרת בהתאם, לנהוג גם בעניינו של נאשם זה.

בתיק דנן מצאתי כי יש מקום ללכת כברת דרך נוספת לקראתו של הנאשם, וזאת מכמה טעמים מעבר להודאה ולנטילת האחריות, ובמה דברים אמורים.

ראשית, על בית המשפט, בסופם של דברים, ליתן הדעת גם לעונש הכולל שייגזר על הנאשם אל מול העבירה המפעילה את אותם מאסרים מותנים. בענייננו, סבורני כי אכן מדובר בעבירה הנמצאת במדרג הנמוך של עבירות האספקה, ועל-כן השתת עונש כולל של 19 חודשים מאסר בפועל לנאשם שהודה בהעברת אצבע חשיש לחבר, נדמה כי אינה מתבקשת. עוד ביחס לכך ר' סעיף 40ג(ג) לחוק העונשין אשר גם כן נותן דעתו לשמירת היחס ההולם בין מכלול המעשים ומידת אשמו של נאשם לבין העונש הכולל, וההיקש המתבקש מרציונל זה גם בעניינו של הנאשם שבפניי.

יתירה מכך, אין מחלוקת כי מבחינה משפטית פורמאלית המאסר המותנה בן 12 החודשים שהושת על הנאשם בת"פ 17443-04-11 הינו בר-הפעלה בענייננו. כך גם בצדק נטען כי לו סבור היה הנאשם שמדובר במאסר מותנה שאינו מידתי היה עליו להגיש ערעור, כפי שנעשה לא אחת בסיטואציות בכגון דא (עוד ר' ביחס לכך פסיקות חוזרות ונשנות מאת בתי המשפט לפיהם עצם אורכו של המאסר המותנה לכשעצמו איננו נסיבה המצדיקה את הארכתו). לצד האמור, מבחינה עניינית ולעצם שאלת אופן הפעלתו של מאסר מותנה זה, העובדה כי מדובר במאסר מותנה ארוך שהושת בגין עבירה של החזקת נכס החשוד כגנוב, כאשר התנאי להפעלתו אף הוא כוללני, ולמעשה כל עבירת פשע יש בה כדי להביא לתחולתו, הינה עובדה רלוונטית שיש לקחתה בחשבון. ניתן לעשות היקש מהלכת מסילתי גם לגבי אופן הפעלת

מאסר מותנה בשים לב לבחינה העניינית של העבירות שבגינן הושת המאסר המותנה (בנפרד משאלת התחולה).

זאת ועוד, המדובר במאסר מותנה אשר אמנם הושת על הנאשם זה מכבר, אך עבירת הרכוש בגינה הורשע הנאשם בוצעה לפני כחמש שנים, דבר אשר מחזק אף הוא את המסקנה כי הפעלתו של מאסר מותנה זה ראוי שתיעשה בחפיפה כמעט מלאה לעונש בגין התיק הנוכחי.

לכל אלו יש להוסיף את יתר מאפייניו של הנאשם, אשר ראוי לקחתם גם לעניין החפיפה, ולו לפני משורת הדין, בכלל זאת גילו הצעיר, הודאתו המקבלת משנה תוקף נוכח רשימת עדי התביעה והקושי הראיתי שהיה קיים בתיק, ועובדת היותו אב לתינוק צעיר ורצונו לשמש לו ככזה, על כל המשתמע מכך.

סוף דבר, מכל המקובץ לעיל הנני לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

א. חמישה חודשים מאסר בפועל שיימנו מיום מעצרו, 8.11.15;

ב. מורה על הפעלתם של שלושת המאסרים המותנים הבאים בחופף אחד לשני: מאסר מותנה בן 12 חודשים מת"פ 17443-04-11, מאסר מותנה בן 12 חודשים מת"פ 3278-05-14 ומאסר מותנה בן ארבעה חודשים מת"פ 44895-05-12. מאסרים מותנים אלו, לאחר חפיפתם, יופעלו כך שתשעה חודשים מהם יהיו במצטבר לעונש המאסר האמור בסעיף א' לעיל, והיתרה בחופף. סך-הכול יהיה על הנאשם לרצות 14 חודשים מאסר בפועל שיימנו מיום מעצרו, 8.11.15;

ג. ארבעה חודשים מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו שלא יעבור עבירות סמים מסוג עוון;

ד. שמונה חודשים מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו שלא יעבור עבירות סמים מסוג פשע;

ה. 1,500 ₪ קנס או עשרה ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם עד ליום 1.1.17;

ו. שלושה חודשים פסילה על תנאי מלהחזיק או מלהוציא רשיון נהיגה למשך שנתיים מיום שחרורו שלא יעבור כל עבירת סמים.

ניתן צו לסמים - להשמיד.

פלאפון וכסף שנתפסו כמוצג בתיק זה יוחזרו לנאשם באמצעות בא-כוחו.

זכות ערעור תוך 45 יום לבית המשפט המחוזי.

ניתן היום, ז' באדר א' התשע"ו, 16 בפברואר 2016, במעמד הנוכחים.

דניאל בן טולילה, שופט